

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. De oratione siue obsecratione, & quid sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

nas Deus etiam dimissa culpa exigit. Sola autē Christi passio tollit culpm, & nullum opus &cæt. Alligavit Deus distributionem meriti Christi pluribus rebus, nunc orationi, nūc eleemosynæ, nunc charitati &cæt. vt cognoscatur eius larga misericordia & dilectio. Ideo scriptura etiam variè loquitur, nunc fidei, nunc sacramentis, nunc operibus tribuens distributionem beneficiorum Christi : non autem ipsis operibus, sed diuinæ misericordiæ tribuitur causa distributionis: Eleemosyna assimilatur semini, semen primò absconditur in terra, sic debet abscondi eleemosyna Matth. sexto, deindè semen videtur perdi, cùm potius renouetur. Sic eleemosyna. Eccles. 29. Perde pecuniam propter fratrem. Tertiò, semen surgit cum fœnore, sic eleemosyna centuplum accipiet. Prover. 16. Fœneratur Domino qui miseretur p̄ximo. Quartò, triticum hoc anno seritur, & in futuro metitur. Sed eleemosyna h̄ic in mundo fit, sed in futura vita habebit remunerationem, 1. Tim. 4. Pietas ad omnia utilis, hanc in iudicio Christus proferet. Matth. 25. Esuriui, & dedistis mihi manducare, &c.

CAPVT V.

ARGVMENTA.

1. De oratione siue obsecratione, quid sit.
2. Quare nos debeamus orare.
3. Qua requirantur ad veram orationem.

RIM ò oratio est eleuatio mētis in Deū, quæ mens inuocat Deū, & petit aliquid, aut gratias agit pro accepto beneficio: nam inuocare, est petere aliquid à Deo: gratias agere, est agnoscere quòd diuinitus contingit auxilium: celebrare, laudare & predicare Deum authorem beneficij. ideo scriptura hac duo

duo s̄p̄e coniungit, vt Psalm. 49. Inuoca me, & ho-
noriſabis me. ad Philipp. 4. Nihil ſolliciti ſitis, ſed
in omni petitione & gratiarū actione petitiones ve-
ſtræ ianotefſcant &c. Quatuor h̄c enumerauit Apo-
ſtolum: orationem, obſecrationem, gratiarum actio-
nem, petitionem. Oratio eſt aliud nihil, quām verba
quæ dico aut lego in Psalmis: obſecratio eſt, quando
petitio propter aliquid aliud formatur, vt dum ali-
quem obſecro(id eſt, flehen,) propter hunc vel illum
amicū. Sic obſecramus patrem Deum propter filium
Christum in omnibus collectis. Sic obſecrauit Salo-
mon Deum Psal. 132. Memento Domine Dauid. Sic
Paulus ad Roma. 12. Obſecro vos per misericordiam
Dei &cæt. Petitio fit quando res nominatur quæ pe-
titur, ſicut in oratione Dominica nominamus ea,
quæ obſecramus & petimus. Gratiarum actio eſt, ac-
cepta beneficia pensare & ponderare, ac confortare
fiduciam accipiendo illud quod pétimus. Sic oratio
extendit ſe in gradus, vbi Deus inuocatur tanquām
ſummus auxiliator, creator, & conſeruator, & in eū
omnem fiduciam collocat, tanquām ſumnum refu-
gium in omni neceſſitate & tribulatione noſtra, &c.

Secundò, prima cauſa quare debeamus orare, eſt
præceptum Christi. nam inquit: Petite in nomine
meo, & accipietis ſcilicet propter nomen meū, Ioan.
16. Et quoniam hoc præceptum eſt, ideò ſicut peccat,
qui furtum, adulterium, homicidium committit, eò
quod hæc Deus prohibuit, ſic non obedire D E O in
hoc præcepto, & illi cultum illum non reddere, non
inuocare in periculi, & auxilium ab illo non ex-
pectare, non gratias agere pro beneficijs, eſt gran-
de peccatum. Huic igitur præcepto opponere de-
bemus noſtram imbecillitatem, & dubitationem,
quia naturaliter dubitamus, an exaudiamur, néce
quod ſimus indigni peccatores, quod oratio noſtra
non